

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 50, 2016

Nummer 50, 2016

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:2881](#) 16-12-2016

Rechtbank

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2016:7785](#) 01-12-2016

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2016:6671](#) 21-11-2016

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2016:6223](#) 09-11-2016

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2016:6222](#) 05-10-2016

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2016:4978](#) 25-08-2016

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2016:6389](#) 18-07-2016

RECHTSPRAAK

Heeft het hof bij de berekening van de alimentatie ten onrechte de draagkracht van de onderhoudsplichtige (de man) gebruteerd met het voordeel fiscale aftrek inkomstenbelasting, ondanks de omstandigheid dat het inkomen van de man niet is onderworpen aan de Nederlandse belastingwetgeving? De Hoge Raad beantwoordt deze vraag bevestigend.

De rechtbank en vervolgens het hof hebben een door de man aan de vrouw te betalen bedrag aan alimentatie vastgesteld. De man keert zich tegen de beschikking van het hof ter zake de overweging van het hof waarin de ten behoeve van de vrouw beschikbare draagkracht van de man wordt vastgesteld op '€ 2.795,- netto per maand (...), zijnde € 5.072,- bruto per maand'. De man acht het onbegrijpelijk dat het hof het bedrag van € 2.795 heeft gebruteerd, nu tussen partijen niet in geschil is dat de Nederlandse belastingwetgeving niet van toepassing is op het inkomen van de man. Bovendien is het hof volgens de man aldus buiten de grenzen van de rechtsstrijd getreden.

De Hoge Raad heeft de klacht van de man gegrond geoordeeld. Tussen partijen was niet in geschil dat de man als werknemer van een internationale organisatie niet belastingplichtig is in Nederland en dat hij daarom ook geen fiscaal voordeel geniet in verband met zijn alimentatieverplichting jegens de vrouw. Ook de rechtbank is daarvan uitgegaan en geen van partijen heeft tegen dat uitgangspunt een grief gericht. Door de ten behoeve van de vrouw beschikbare draagkrachtruimte te brutoeren is het hof derhalve buiten de grenzen van de rechtsstrijd getreden. Zijn beslissing op dit punt is bovendien onbegrijpelijk. De Hoge Raad heeft de beschikking van het hof dan ook vernietigd en verwezen naar een ander hof ter verdere behandeling en beslissing. De verwijzing vindt plaats teneinde vast te stellen of op de vrouw een terugbetalingsverplichting rust ter zake door de man ter uitvoering van de beschikking van het hof aan de vrouw betaalde bijdragen in haar levensonderhoud (zie onder meer HR 30 januari 2015, ECLI:NL:HR:2015:177).

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 16-12-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:2881

Zaaknummer: 16/00580

RECHTSPRAAK

Verzoek tot instelling meerderjarigenbewind afgewezen. Het niet goed beheersen van de Nederlandse taal en het als gevolg daarvan problemen hebben met het regelen van financiën en het mogelijk daardoor ontstaan van stress vormt geen grond voor het instellen van een bewind.

Verzocht wordt instelling van een bewind over de goederen van rechthebbende. Reden is dat rechthebbende slechts zeer beperkt Nederlands en Engels spreekt en dat hij een tweetal schulden (in totaal € 1.600) heeft. Verder zou rechthebbende ondanks de begeleiding van Vluchtelingenwerk (één jaar inburgering) veel stress ervaren omdat hij zijn financiën niet begrijpt en daardoor mogelijk meer schulden gaat krijgen.

Vluchtelingenwerk heeft gesprekken gehad met rechthebbende via een tolk om hem ervan te doordringen dat hij zijn betalingsgedrag dient aan te passen. Echter, zonder resultaat. Voor de resterende schuld aan de woningstichting en aan een zorgverzekeraar zijn betalingsregelingen getroffen. Betrokkene zou € 100 extra aflossen. Die regelingen zijn ingetrokken omdat betrokkene niet op tijd betaalde. Nu worden de vaste lasten op de uitkering ingehouden. De schuldensituatie is daarmee gestabiliseerd. Er kan nu afgebouwd gaan worden, maar, gelet op het verleden, kan betrokkene dat niet op eigen kracht. Het niet begrijpen van de post, financiën en de schulden leveren veel stress op. Daardoor is er ook een groot risico dat er nieuwe schulden ontstaan.

De kantonrechter is van oordeel dat er geen wettelijke grond is voor een beschermingsbewind in dit geval. Het niet goed beheersen van de Nederlandse taal door rechthebbende met als gevolg het hebben van problemen bij het regelen van zijn financiën in Nederland en het mogelijk daardoor ontstaan van stress bij rechthebbende kan naar het oordeel van de kantonrechter niet worden gekwalificeerd als 'een geestelijke toestand waardoor rechthebbende tijdelijk of duurzaam zijn vermogensrechtelijke belangen niet zou kunnen behartigen'. Ook van een lichamelijke toestand, waardoor rechthebbende tijdelijk of duurzaam zijn vermogensrechtelijke belangen niet zou kunnen behartigen, is niet gebleken. Wellicht ten overvloede merkt de kantonrechter nog op dat de aanwezige schuld van € 1.600

ook niet kan worden gekwalificeerd als een problematische schuld, als bedoeld in eerder vermeld artikel 1:431 lid 1 BW. Dat het verzoek mede wordt ondersteund door Vluchtelingenwerk doet aan het oordeel van de kantonrechter niet af.

Afrondend [*Ten overvloede? SW*] merkt de kantonrechter op dat hij niet uitsluit dat in Nederland tienduizenden personen rondlopen die de Nederlandse taal niet dan wel onvoldoende beheersen en die als direct gevolg daarvan niet of onvoldoende in staat zijn om hun administratieve en/of financiële zaken in Nederland deugdelijk te regelen en die mogelijk daardoor – op termijn – schuldenproblemen en/of geestelijke problemen gaan krijgen. Naar het oordeel van de kantonrechter kan het niet de bedoeling van de wetgever zijn geweest om naast ‘het hebben van problematische schulden’, zijnde sinds 1 januari 2014 een nieuwe grond voor het instellen van beschermingsbewind, ook voormelde tienduizenden personen (nog) onder deze wettelijke beschermende maatregel te brengen.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 01-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2016:7785

Zaaknummer: 5499622 OV VERZ 16-7649

RECHTSPRAAK

Berekening kinderalimentatie in het geval de minderjarige hoofdverblijf heeft bij de alimentatieplichtige en er een co-ouderschap is met de alimentatiegerechtigde.

De behoefte van de minderjarige is niet in geschil.

De rechtbank berekent de draagkracht van de man en de vrouw volgens de richtlijnen voor kinderalimentatie en verdeelt de draagkracht over de behoefte. De zorgkorting voor de vrouw is in dit geval 35 procent. Die komt in mindering op het aandeel van de vrouw in de behoefte. Voor de vrouw resteert dan niets om te betalen.

De rechtbank bepaalt de kosten van de vrouw in verband met de verzorging en opvoeding op de omvang van de zorgkorting (35% van de behoefte). Daarop brengt de rechtbank het eigen aandeel van de vrouw in de behoefte van het kind in mindering. Dat is het bedrag dat de man verplicht is te betalen aan de vrouw.

Vervolgens berekent de rechtbank de partneralimentatie.

Ten slotte herberekent de rechtbank het NBI van de man, als de man de partneralimentatie voldoet, omdat dan zijn kindgebonden budget verandert door verandering van het verzamelinkomen. Dit leidt tot een iets gewijzigde kinderalimentatie.

Die beïnvloedt weer de partneralimentatie. De rechtbank herberekent dan opnieuw de partneralimentatie.

Kanttekening: En zo blijven we bezig. Vraag is of dit wel de bedoeling is van de richtlijnen en de wetgever. SW

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 21-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2016:6671

Zaaknummer: C/01/309709 / FA RK 16-3306

RECHTSPRAAK

Kan de termijn van de alimentatie worden verlengd wegens gewijzigde regelgeving inzake de AOW-leeftijd, ook al is in het overgangsrecht van de Wet limitering alimentatie voor oude gevallen bepaald dat wijziging of intrekking van de rechterlijke uitspraak tot verlenging niet tot de mogelijkheden behoort? De rechtbank vindt van niet.

Partijen zijn van 1970 tot 1991 gehuwd geweest. In het echtscheidingsconvenant uit 1991 is een partneralimentatie bepaald.

Bij beschikking van 12 juni 2007 heeft de Rechtbank 's-Gravenhage onder andere bepaald dat de alimentatieverplichting van de man eindigt op 24 januari 2017 en dat verlenging van de vastgestelde termijn na ommekomst niet mogelijk is. Op dit punt is deze beschikking in hoger beroep bekrachtigd.

De vrouw verzoekt te bepalen dat de alimentatieverplichting van de man jegens de vrouw niet per 24 januari 2017 eindigt, maar per 24 oktober 2017, althans per ingangsdatum van de AOW-uitkering van de vrouw. De man verweert zich en verzoekt om afwijzing van het verzoek van de vrouw.

De vrouw legt aan haar verzoek ten grondslag dat destijds de rechtbank het eindigen van de alimentatieverplichting heeft willen koppelen aan de ingangsdatum van de AOW-uitkering van de vrouw. Als gevolg van een wijziging van omstandigheden, namelijk de gewijzigde regelgeving met betrekking tot de AOW, ligt verlenging tot de datum waarop de vrouw daadwerkelijk een AOW-uitkering zal ontvangen naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid in de rede. De vrouw zal zoals het er thans uitziet eerst bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar en 9 maanden, te weten op 24 oktober 2017 een AOW-uitkering ontvangen.

De rechtbank overweegt dat de beschikking uit 2007 gebaseerd is op het overgangsrecht van de WLA voor uitkeringen tot levensonderhoud van voor 1 juli 1994. In het derde lid van artikel II WLA is bepaald dat een rechterlijke uitspraak betreffende de beëindiging van de uitkering tot levensonderhoud als bedoeld in het tweede lid niet bij latere rechterlijke uitspraak kan

worden gewijzigd of ingetrokken. Het gaat hier om een rechterlijke uitspraak uit 2007 die is gebaseerd op artikel II lid 2 WLA. De uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage uit 2007 kan daarom niet worden gewijzigd. De rechtbank wijst het verzoek van de vrouw af.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 09-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2016:6223

Zaaknummer: C/16/413424 / FA RK 16-2386

RECHTSPRAAK

Partijen hebben een affectieve relatie gehad en drie jaar in een huurwoning samengewoond. De vrouw vordert in kort geding dat zij de woning zal bewonen met de kinderen en dat de man meewerkt aan verkrijging van medehuурderschap door de vrouw. De rechtbank wijst de verzoeken toe.

De vrouw stelt groot belang erbij te hebben dat zij kan terugkeren in de woning met de kinderen. Zij heeft na verbreking van de samenleving in juli 2016 in het vakantiehuisje van haar ouders gewoond, maar kan daar niet langer blijven. Zij heeft een woning in eigendom in Apeldoorn, maar die is verhuurd en bovendien is dat te ver weg van haar baan en de opvanglocaties van de kinderen. In de plaats van hun gemeenschappelijk verblijf komt zij niet in aanmerking voor een sociale huurwoning. De man verweert zich. Ook hij heeft belang bij de woning. De wachttijd voor een sociale huurwoning in de woonplaats bedraagt vijftien jaar. Bovendien is het maar de vraag of de verhuurder de vrouw als medehuурder zal accepteren.

De rechtbank weegt de belangen en laat die van de vrouw zwaarder wegen. Een verzoek tot medehuурderschap kan ook nog na verbreking van de samenleving worden gedaan, mits zo spoedig mogelijk na beëindiging van de samenleving (HR 14 augustus 2015, ECLI:NL:HR:2015:2193).

De rechtbank overweegt dat zij geen aanleiding ziet op grond van wat partijen aanvoeren, om aan te nemen dat de verhuurder de vrouw niet als medehuурder zou accepteren. De rechtbank veroordeelt de man tot medewerking aan de verkrijging van het medehuурderschap binnen drie dagen na betekening van het vonnis.

Aan wie het huurrecht toekomt, is afhankelijk van de onderlinge rechtsverhouding van partijen. Zij hebben die echter niet geregeld. De voorzieningenrechter gaat er voorshands van uit dat het huurrecht aan partijen gezamenlijk toekomt en dat beide partijen in beginsel gelijke rechten hebben ten aanzien van de woning. Er is een belangenafweging nodig om te bepalen aan wie het huurrecht uiteindelijk toekomt.

In de afweging van belangen beslist de voorzieningenrechter dat de man het huis moet

verlaten, onder de voorwaarde dat de verhuurder de vrouw accepteert als medehuurder van de woning.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 05-10-2016

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2016:6222

Zaaknummer: - / HA ZA 5344803

RECHTSPRAAK

Verzoek van voogdijinstelling tot wijziging van verblijfplaats van minderjarigen die langer dan een jaar bij pleegouders verblijven (artikel 1:336a BW), wordt afgewezen.

De voogdijinstelling verzoekt de kinderrechter op grond van artikel 1:336a lid 2 BW toestemming te verlenen tot wijziging in het verblijf van de kinderen die langer dan een jaar bij pleegouders verblijven. De voogdes heeft aan het verzoek ten grondslag gelegd dat de opvoedsituatie bij de pleegouders niet voldoende is. De pleegouders en de moeder zijn het hiermee niet eens en hebben verweer gevoerd.

De kinderrechter is van oordeel dat het niet in het belang van de kinderen noodzakelijk is dat hun verblijfplaats wordt gewijzigd. Een verzoek als het onderhavige, strekkende tot wijziging van de verblijfplaats van een minderjarige, is verstrekkend en heeft logischerwijs veel impact op de kinderen in kwestie en hun directe omgeving. Daarom mag van de verzoeker worden verwacht dat het verzoek voldoende onderbouwd wordt met feiten en met verklaringen van deskundigen, zoals een opvoedkundige, een pedagoog of een gedragswetenschapper. Met de advocaat van de pleegouders en de moeder is de kinderrechter van oordeel dat de voogdijinstelling haar verzoek, hoewel ze haar zorgen uitgebreid heeft beschreven, onvoldoende heeft onderbouwd. Ook is de kinderrechter niet voldoende duidelijk geworden op welke wijze de voogdijinstelling met de pleegouders heeft getracht om de zorgpunten met de pleegouders te bespreken. Een stappenplan of een lijst met verbeterpunten zou duidelijkheid hebben kunnen verschaffen, maar beide ontbreken. De kinderrechter heeft gezien het vorenstaande het verzoek van de voogdijinstelling afgewezen.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 25-08-2016

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2016:4978

Zaaknummer: C/08/188522 / FA RK 16-1585

RECHTSPRAAK

Vrouw wint loterijprijs van netto bijna € 250.000. Rechtbank oordeelt dat de vrouw vanaf de ontvangst van de loterijprijs niet langer behoeftig is. De rechtbank bepaalt de alimentatie op nihil. Wat de terugbetaling betreft weegt de rechtbank de belangen af en concludeert dat de vrouw vanaf de indiening van het verzoekschrift moet terugbetalen.

De man heeft een verzoek tot nihilstelling partneralimentatie ingediend wegens een wijziging van omstandigheden, gelegen in het winnen van een loterijprijs van netto bijna € 250.000 door de vrouw na het vaststellen van de door de man te betalen alimentatie. De vrouw heeft verweer gevoerd.

De rechtbank overweegt dat sprake is van een wijziging van omstandigheden, zodat de man kan worden ontvangen in zijn verzoek. Voorts wordt overwogen dat de verhouding tussen ex-echtelieden wordt beheerst door de redelijkheid en billijkheid en dat zij zich over en weer, zeker in het kader van de onderhoudsverplichting, rekenschap dienen te geven van elkaars gerechtvaardigde belangen. Gezien de voor de vrouw bekende en beperkte financiële situatie van de man mocht van de vrouw gevergd worden (in zekere mate) in te teren op het bedrag van de loterijprijs. Dat de vrouw haar loterijprijs nagenoeg volledig heeft besteed aan niet nader geconcretiseerde uitgaven moet voor haar eigen rekening en risico komen. De rechtbank acht de vrouw dan ook vanaf het moment dat zij de geldprijs ontving niet langer behoeftig.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 18-07-2016

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2016:6389

Zaaknummer: C/01/302748 / FA RK 15-7027